

Айсі на гостинах у Санти

Про книгу

А ти віриш у дива?

Так? Тоді одного разу до тебе неодмінно прилетить чарівний захисник! Адже ці милі крилаті звірятка завжди приходять на допомогу тим, хто вірить у диво. Історії про добрих і вірних, сміливих і веселих фері ардів чекають маленьких читачів на сторінках цих чудових книжок.

Розділ 1

Чарівна зустріч

Чарлі жив із татом у невеличкому північному містечку. Тут багато хто захоплювався зимовими видами спорту: ходили на лижах, каталися на санчатах, грали у хокей, а надто любляли фігурне катання. Ось і Чарлі мріяв стати знаменитим фігуристом. Він проводив так багато часу на ковзанці, що на навчання в нього вже не залишалось сил.

Містер Сандерс, повернувшись із роботи, не застав сина вдома.

У квартирі панував безлад. Важко зітхнувши, батько взявся наводити лад. У кімнаті Чарлі він побачив на столі розгорнутий щоденник і заглянув у нього. Оцінки сина дуже засмутили містера Сандерса. А в цей час Чарлі повернувся додому і вже від дверей весело гукнув до батька:

— Привіт, тату! Що там у тебе на роботі? Усе нормально?

Хлопчик розчервонівся з морозу, і настрої у нього був пречудовий.

— Привіт, — озвався містер Сандерс.— У мене на роботі все нормально. А як твої справи в школі?

— Усе гаразд... — нерішуче відповів

— Чарлі, побачивши похмурий вираз обличчя тата. — Тільки не хвилюйся.

Я виправлю погані оцінки.

— Згадай, Чарлі, ми, здається, з тобою домовлялися, що тренування не завадять твоїм заняттям у школі. Мама дуже замутиться, повернувшись із відрядження, коли дізнається, що ти геть закинув навчання. До ТОГО ж ти обіцяв мені допомагати наводити лад удома, — продовжував він дорікати сину.— Та бачу, що твої обіцянки нічого не варті. І все через це! — Містер Сандерс показав на ковзани, що висіли на плечі в Чарлі.

Із кожним словом голос містера Сандерса ставав дедалі жорсткішим і, нарешті, він промовив:

— Відтепер я забороняю тобі ходити на ковзанку. Жодних ковзанів! Жодних тренувань!

— Ні! — скрикнув хлопчик. — Це нечесно. Мені потрібно тренуватися — скоро змагання, і я хочу взяти у них участь. — Жодних змагань! — підвищив голос містер Сандерс і з досади навіть сплеснув у долоні. — Я тобі розповідав, що сталося зі мною. Тренер казав, що в мене велике майбутнє у хокеї. Але після травми я більше не зміг грати, і мене просто вигнали з команди! А в тебе, синку, навіть тренера немає!

— Тату, але ж...

— Жодних «але»! Ти повинен вчитися, щоб потім здобути гідну професію. Я доклав чималих зусиль, щоб вступити до коледжу.

— І тепер ти хочеш, щоб я відмовився від своєї мрії тільки через те, що з тобою сталася така прикрість?

— Це несправедливо! — вигукнув Чарлі і кинувся геть із дому, грюкнувши дверима.

Чарлі так гнівався, що спочатку не розумів, куди йде. Але морозя-не повітря швидко привело його до тям. Хлопчик роззирнувся і побачив, що йде лісом. Попереду зблиснуло озеро.

«Дивно. Ноги самі привели мене на лід. Хай би там що казав тато, а ковзани — моє майбутнє, — подумав хлопчик. — Але як же мені переконати батька? Хіба що диво якесь трапиться».

Нараз сніг навколо заіскрився.

Хлопчик роззирнувся, намагаючись збагнути, звідки взялося у вечірньому лісі світло. У повітрі сяяли срібні іскри. Чарлі спробував торкнутися вогника рукою. Але той здригнувся і ухилився.

А по тому всі сяйливі іскринки зарухалися, закружляли і з'єдналися в одну сріблясту хмару. Світло на мить спалахнуло яскравіше, і перед хлопчиком з'явився прекрасний єдиноріг, щоправда зовсім маленький. За

його спиною тріпотіли прозорі райдужні крильця, а на лобі сяяв справжнісінький ріг!

— Диво викликали?

Чарлі заплющив очі і знову розплющив, але дивна істота нікуди не зникла.

— Хто ти? — обережно спитав хлопчик. — Ти єдиноріг? Хіба єдинороги існують?

Чарівне створіння діловито оглянуло себе й засміялося:

— Безумовно ми існуємо. Але я не звичайний єдиноріг. Я ферігард!

— Ферігард? — повторив Чарлі незнайоме слово.

— Так. Ферігард. Це такі чарівні захисники, які приходять на допомогу всім, хто вірить у дива. А ти, здається, в них віриш. Ти ж хотів, щоб диво сталося?

Сріблястий єдиноріг змахнув крильцями і, опинившись біля обличчя Чарлі, заглянув йому в очі.

— Так, — сумно сказав Чарлі.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ